Noviny boháčskou elitou nenávidených a obávaných

ŽERME BOHATÝCH

*Špeciálne vydanie č. 2 * Január 2003 * Ročník 3 * Dobrovoľný príspevok*

Vydáva PRIAMA AKCIA – slovenská sekcia Medzinárodnej Asociácie Pracujúcich (PA-MAP)

Železničiari, držíme vám palce!
Solidarita + sebadôvera = víťazstvo!

My, Priama Akcia-MAP, opätovne vyjadrujeme plnú podporu boju radových zamestnancov železníc. Po výstražnej akcii 29. 1. 2003 považujeme neobmedzený štrajk začínajúci v noci 31. 1. 2003 za jediný možný ďalší krok. Dúfame, že štrajk sa bude niesť v duchu solidarity, vzájomnej pomoci, sebadôvery a nekompromisnosti. Ak sa vláde dovolí, aby realizovala ďalšie opatrenia v súlade s podmienkami úveru Európskej investičnej banky, povedie to k sociálnej katastrofe. Preto, hoci len takto skromne, vyjadrujeme svoju solidaritu. Stojíme na strane radových členov odborov a veríme, že puto sebadôvery bude medzi nimi pevnejšie ako hrozby mocných.

Pokiaľ to naše možnosti dovolia, budeme tu, aby sme pomohli. Príklad vašej priamej akcie nás obohacuje a dáva nádej v to, že naši kolegovia a kolegyne, všetci pracujúci, študenti, nezamestnaní či dôchodcovia, sa po dlhej dobe ticha začnú brániť proti útokom vlády a zamestnávateľov. Dúfame, že aj nám sa týmto spôsobom podarí dať aspoň malý kúsok nádeje vám.

V solidarite a viere vo víťazný koniec, Priama Akcia – slovenská sekcia Medzinárodnej Asociácie Pracujúcich (PA-MAP), 30. januára 2003

Štrajk železničiarov – nádej pre budúcnosť

Protispoločenská politika vlády a zamestnávateľov poburuje snáď všetkých ľudí práce. Nie každý však našiel odvahu vyjadriť svoju nespokojnosť nahlas, aby aj panstvo z úradu vlády počulo, že ich moc končí tam, kde začína naša. Týmto bezstarostným dňom vlády je koniec. Štrajk železničiarov si zaslúži nielen náš rešpekt, ale aj našu SOLIDARITU!

Ich strach je našou zbraňou

Štrajkovať v slovenských pomeroch nie je bežný jav. Vysoká nezamestnanosť, vyhrážanie sa vlády a zamestnávateľov prepúšťaním štrajkujúcich a v neposlednom rade aj vôľa odborových funkcionárov viesť nás od radikálnych prejavov nespokojnosti za rokovací stôl, nepodporovali našu dôveru vo vlastné sily a nevybudovali silnú tradíciu radikálnej opozície voči arogantnej antisociálnej politike vlády. Bol si toho donedávna vedomý aj minister dopravy, pôšt a telekomunikácii Pavol Prokopovič. Nestalo sa raz, že odborári ustúpili od svojich nekompromisných rečí. Neexistoval dôvod prečo mať rešpekt voči odborárom.

Šesťhodinovým štrajkom železničiarov zo stredy a ich odhodlaním prejsť k dlhodobému štrajku sa však všetko mení. Slová sa stali realitou a minister čelí hrozbe, ktorá ho môže stáť teplé miesto. Odbila hodina, kedy všetky opatrenia ukrajujúce nám dôstojnosť a práva prešli bez väčšieho povšimnutia. Sú tu železničiari a železničiari sú problém. Nie pre spoločnosť, ako sa nás snaží presvedčiť pán minister svojím srdcervúcim prejavom. Sú problém pre vládu. Pretože železničiari narušili status quo a dovolili si vyjsť do štrajku. Skončili bezstarostné noci vlády, skončilo presvedčenie o neschopnosti ľudí práce preniesť svoju nespokojnosť a hnev spred televízorov do ulíc a na pracoviská. Už nie je hlavným programom dňa argentínska telenovela, ale odhodlanosť pracujúcich nedať vláde nič zadarmo. A toho sa vláda bojí. Štrajk železničiarov môže prerásť do širších radikálnych prejavov nespokojnosti nielen na pracoviskách, ale aj pred úradom vlády. Ak by som bol veriaci, tak sa modlím za to, aby sa tak stalo. Žiaľbohu som ateista, ako vraví klasik.

Ešte stále si myslíš, že sme na jednej lodi?

Vláda nemá pred ľuďmi práce úctu a tak prechádza k očierňovaniu odborárov. Minister si neodpúšťa citový výlev o tom, že či má peniaze zobrať zo zdravotníctva. Je to veľmi citlivá téma a on to veľmi dobre vie. Zrejme inšpirovaný už zmieňovanými argentínskymi telenovelami však nepochopil, že hlavným hrdinom nie je on, ale železničiari, ktorí si viac nehodlajú uťahovať opasky. Pánu ministrovi Prokopovičovi tu viac sedí rola chamtivého Alda Sirenia ako Jaga bojujúceho za spravodlivosť. A hovoriť o železnici ako o *„socialistickej záhradke, ktorú si nemôžeme dovoliť“*, znamená nechápať ľudí tu dole. Konieckoncov, čo môžeme očakávať od milionára Pavla Ruska, ktorý pozná problémy pracujúcich ľudí len spoza okien svojej limuzíny. Slovami jedného zo železničiarov to *„zlodejom nevysvetlíte“*.

Aké sú argumenty ministerstva?

- Ministerstvo trvá na tom, že na zachovanie osobnej dopravy na 25 regionálnych železničných dráhach nemá zdroje.
- Kým v roku 1996 bola strata pôvodných Železníc SR 497 miliónov korún, vlaňajšia strata oboch železničných podnikov dosiahla 3, 251 miliardy.
- Dlhy železníc sa zvýšili z 11, 5 miliardy na 49 miliárd.
- Ak by sa mala zachovať osobná doprava na regionálnych tratiach, museli by železnice zohnať prostriedky, ale tie nie sú. Podľa ministra by ich museli vziať napríklad zdravotníctvu alebo školstvu.
- O prevádzkovanie dopravy na regionálnych tratiach majú záujem VÚC a nie je vylúčené, že doprava sa o niekoľko mesiacov obnoví.

Na toto sa dá povedať len jedno. *„Jasné, že som za štrajk. Mali by sme však štrajkovať proti tým, ktorí zhumpľovali železnicu. Kto spôsobil miliardové dlhy? Ja či moji kolegovia? Alebo naši veľkí šéfovia v Bratislave, ktorí vyhadzujú na hlúposti milióny? Teraz nás chcú vyhodiť!? Ich treba povyhadzovať. Rad-radom a pekne von oknom.“* Už som myslel, že to nikto nepovie. Predsa sa našiel starší muž v modrej uniforme, ktorý odhalil merito problému slovenskej politiky. Kým páni hore utrácajú, my musíme zaplatiť z vlastných vreciek ich dlhy!

Čo nás posilí, to ich zabije!

Zvykne sa vravieť, že čo nás nezabije, to nás posilní. V tomto prípade to platí obzvlášť a možno trochu aj v opačnom garde. Čo nás posilní, to ich zabije. S nadšením som privítal reakciu riaditeľa Železníc SR Ladislava Saxa a riaditeľa Železničnej spoločnosti Pavla Kužmu na avízo odborárov o neobmedzenom štrajku. V spoločnom vyhlásení napísali, že správu odborárov prijali s rozhorčením. *„Je to vrcholne nezodpovedné a účelové rozhodnutie a nepovažujeme týchto predstaviteľov odborárov za ochrancov práv železničiarov, ale naopak – za veľmi nebezpečných pre zamestnancov železníc“*. Čo dodať? Možno správa o generálnom štrajku by ich doviedla od rozhorčenia k infarktu. Štrajk patrí predsa k odborom neodmysliteľne. Kde nie je reč, tam nemôžu predsa páni čakať, že budeme tolerovať ich výstrelky donekonečna. Pohár trpezlivosti pretiekol. Čím viac rozhorčených šéfov, tým lepšie. Nemôže to stále fungovať len naopak. Aj zamestnanci majú právo na

Foto Dňa webstránky SME: Prešovský železničiar číta Žerme Bohatých špeciál č.1

spríjemnenie pracovného dňa. Z tohoto miesta odkazujem všetkým pracujúcim, že komu sa podarí vytočiť šéfa, má jedno číslo Žerme Bohatých zadarmo. Ja viem, že naše noviny sú zadarmo stále, ale čo by ste neurobili pre svojich kolegov?

Kde je vôla, tam je cesta k víťazstvu

Streda bola plná prekvapení. Kto by povedal, že železničiari do štrajku naozaj pôjdu. Veď už ho raz o päť minút dvanásť odvolali. Nie preto, že im zamestnávateľ vyšiel v ústrety. *„Vtedy nás zamestnávateľ nechutne zastrašoval“*, hovorí Juraj Suláček zo štrajkového výboru. Minister s vedením oboch železničných spoločností sa na zopakovanie situácie spoliehali aj v túto stredu. Na ich prekvapenie dostali od odborárov facku. Ďalšiu ranu im železničiari zasadali, keď už v stredu radoví členovia odborov tlačili na predákov, aby v štrajku pokračovali. A to aj napriek faktu, že za preštrajkovaný čas nedostanú mzdu. *„Ráno sme cítili, že niekde nechcú ukončiť štrajk, aj keď nedostanú peniaze“* povedal predseda centrálneho štrajkového výboru Jozef Schmidt. Je to dobrý signál pre nás, ľudí práce. Je to zlý signál pre vládu. Osobne si vážim bojovnosť našich železničiarov. V ponovembrových dejinách Slovenska je toto odhodlanie zotrvať v boji proti svojvôli zamestnávateľov a vlády nezvyčajné a nanajvýš odvážne. Veľmi potešujúcim faktom je skutočnosť, že iniciatíva vychádza zdola, z radov samotných zamestnancov a nie od byrokratov. Práve takáto iniciatíva zdola dokáže vláde nahnať strach, pretože vláda stráca nad ňou kontrolu. Či chceme alebo nie, história a aj súčasnosť nás učí, že byrokratov si vláda vždy skôr kúpi ako samotnú pracujúcu triedu. A prostredníctvom byrokratov dokáže kontrolovať aj zvyšných ľudí práce. Napokon byrokrati ich stoja menej peňazí, než to, keby vyšli v ústrety celku.

Preto je veľmi dôležité, aby sa radoví odborári spolu s v odboroch neorganizovanými železničiarmi zo všetkých síl snažili:

(dokončenie na nasledujúcej strane)

- **Vytvoriť mechanizmus rozhodovania, ktorý nedovolí vzniknúť byrokracii a zhromaždiť tak v rukách byrokracie moc ukončiť štrajk a rozhodovať o nich bez nich. Všetky rozhodnutia by mali byť odsúhlasené zhromaždeniami všetkých štrajkujúcich!**
- **Získať podporu všetkých pracujúcich z odvetví závislých na železnici a vyzvať ich k solidárnemu štrajku! Pod takýmto tlakom je vláda prinútená k väčším ústupkom!**
- **Priamo osloviť cestujúcu verejnosť, vysvetliť im problém na železnici a uchádzať sa o jej solidaritu s požiadavkami železničiarov. Cestovné zadarmonie len na lokálkach, ktoré chce vláda zrušiť je ďalšou z množstva možností ako spestriť štrajk a získať si priazeň cestujúcich!**
- **V prípade ignorovania zo strany vlády usilovať o vyhlásenie generálneho štrajku, ktorého požiadavky by sa mali rozšíriť o požiadavky štrajkových výborov vo všetkých odvetviach, ako aj o zmenu sociálnej politiky v prospech ľudí práce a nie v prospech bohatých!**

Výzva na záver

Právo brániť svoje práva nesmie byť odoprené nikomu. Nechajme sa aj my inšpirovať železničiarmi a pripojme sa k ich legitímnemu boju. Dajme vláde a zamestnávateľom jasne a hlasno najavo, že ich moc končí tam, kde začína naša moc. Vláda sa obáva úspešnosti štrajku. V našich dejinách by sa tento úspech mohol stať inšpiráciou pre ďalších nespokojných pracujúcich a spustiť tak lavínový efekt. Úspešnosť tohoto štrajku by pre vládu znamenala koniec jej svojvôle a arogancie. Ukázala by, že je tu opozícia, ktorú vláda musí rešpektovať. Poďme urobiť všetko preto, aby tento štrajk bol úspešný! Slovami taxikára, „treba konečne zdvihnúť morálku pánom v Bratislave“!

mxo

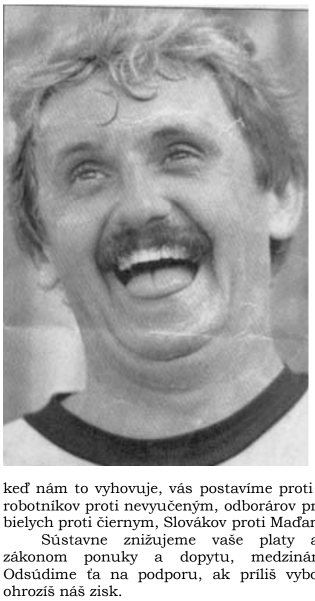
Čo nám odkazujú boháči

Tento článok nevychádza z našej dielne, ale je prevzatý z jedného anarchistické magazínu. Zaradili sme ho sem, pretože veľmi jednoduchým a priamočiarym spôsobom vystihuje dobu a spoločenské zriadenie, v ktorom žijeme. Ak ťa ani toto nezdvihne zo stoličky a nevyjdeš von podporiť štrajk železničiarov, tak potom si už nemáme čo povedať a ťažko ťa možno označiť za homo sapiensa...

Buďme k sebe úprimní. Nikdy nevyhráš v lotérii. Na druhej strane, je viac než pravdepodobné, že budeš celý život robiť otroka v nejakej zasranej práci. Je to preto, lebo si sa podľa všetkého narodil v nesprávnej sociálnej skupine. Povedzme si pravdu, si členom pracujúcej triedy!

Dôsledkom toho, nemáš vzdelanie, výchovu, konexie, správanie, výzor a správny vkus, aby si sa stal jedným z nás. V podstate by sme potrebovali knihu o veľkosti telefónneho zoznamu, aby sme vymenovali všetky nespravodlivé výhody, ktoré mame oproti tebe. Preto sme tak radi, že stále veríš tej hlúpej rozprávke o spravodlivosti a rovnakej možnosti pre každého. Pochopiteľne, v systéme založenom na hierarchii nie je veľa miesta tam hore. A aj tak to miesto už máme my. Vlastne sa nám tu páči natoľko, že sme rozhodnutí, aby to tak aj ostalo. Vždy je tu však niekto, kto je ešte nižšie v sociálnej hierarchii. Takže sa nad ním môžeš cítiť nadradený a občas ho poriadne nakopať. Aj posledný umývač riadu si nájde nejakého chudáka, ktorého môže opľuť. Buď vďačný cigáňom, gastarbeiterom, kurvám a bezdomovcom.

Vždy maj na pamäti, že keby bol každý tak dobre ekonomicky zabezpečený a sociálne privilegovaný ako my, nemal by kto robiť všetku tú nudnú, nebezpečnú, namáhavú a zle platenú prácu. A tiež by nemal kto tupo odpochodovať do hrobu bez toho, aby prežil plnohodnotný a kreatívny život. A preto prosím, pracuj usilovne ďalej.

Mimo to, ty asi nemáš takú skazenú, chamtivú a ničím neovládateľnú túžbu získavať a vlastniť majetok, moc a prestíž ako my. A hoci si z celého srdca želáš slobodu, na druhej strane sa jej bojíš, pretože udržiava teba a ostatných v nervozite a neistote. Mechanicky hráš svoju sociálnu rolu, ktorá ti bola predpísaná, bojac sa toho, čo by si ostatní pomysleli, keby si sa odvážil vybočiť z radu. Prirodzene vždy, keď nám to vyhovuje, vás postavíme proti sebe. Vyučených robotníkov proti nevyučeným, odborárov proti neodborárom, bielych proti čiernym, Slovákov proti Maďarom…

Sústavne znižujeme vaše platy a zakrývame to zákonom ponuky a dopytu, medzinárodnou súťažou. Odsúdime ťa na podporu, ak príliš vybočíš z radu alebo ohrozíš náš zisk.

Na strane druhej, raz za čas ti umožníme hlasovať za niektorého nášho politického náhradníka. Našťastie, nemáš ani šajnu, čo sa vlastne deje. Namiesto toho, obviňuješ židákov, cigošov, buzerantov a iných (v podstate kohokoľvek mimo nás) za svoju mizernú situáciu. A nielen to. Stále viac si zachovávaš a osvojuješ pracovnú etiku, hoci väčšina zamestnaní ničí tvoje zdravie, životné prostredie a vyciciava z teba tvoj jedinečný život. My toho veľa o práci nevieme, ale sme veľmi radi, že ty áno!

Isteže, život by mohol byť iný. Spoločnosť by mohla byť organizovaná tak, aby plnila skutočné potreby všetkých jej členov. Mohol by si kontrolovať a riadiť svoj život a nebyť niekoho figúrkou na šachovnici. Ale ty to nevieš. Ty si to dokonca sotva vieš predstaviť. To je zrejme najväčšia výhoda nášho systému – zbaviť ťa tvojej predstavivosti, kreativity, tvojej schopnosti nezávisle myslieť. Tak ti chceme poďakovať z hĺbky našich neľudských sŕdc!

Britskí rebeli
3 mesiace - 4 štrajky

30. 1. 2003 sa skončil už štvrtý (tentokrát 48-hodinový) štrajk britských požiarnikov za posledné 3 mesiace. Zatiaľ neúspešne žiadajú rast miezd o 40 % a broja proti vládnym plánom, ktoré môžu viesť k strate zamestnania pre 4 500 požiarnikov.

Tento štrajk je svojim spôsobom výnimočný. Jednak kvôli vysokej mzdovej požiadavke a fakte, že na ňu pristúpili tradičné byrokratické odbory, čo je pravdepodobne znakom silného tlaku radových členov. Škoda len toho, že požiarnici, ktorí majú veľkú podporu verejnosti, štrajkujú-rokujú-štrajkujú-rokujú-štrajkujú-rokujú a dokola. Štyrikrát neuspeli a podľa posledných prehlásení odborových bossov, sú už ochotí prijať aj menší nárast miezd. Je skutočne obdivuhodné ako dokáže niekto v tak krátkej dobe opakovane štrajkovať, ale predsa sa mi zdá, že by to chcelo jeden dlhý neobmedzený štrajk…

A prečo hovorím práve o požiarnikoch? V prvom rade preto, lebo sú odvážni a nebáli sa vyjsť do štrajku, i napriek svojmu povolaniu. A hovorím o nich aj preto, lebo na železnici môže nastať podobná situácia, ktorej sa treba vyvarovať. Započul som, že jedno z riešení ukončenia štrajku môže byť“odloženie” rušenia tratí. Vláda a zamestnávatelia aj takto pravdepodobne budú chcieť získať čas. Z psychologického hľadiska môže byť dôsledkom zmiernenie požiadaviek, únava a ochota prijať kompromis (ktorý sa v tomto prípade rovná jasnej prehre, lebo odloženie nie je odvolanie). Kto bol v situácii kedy musel bojovať a hrať o čas, vie ako negatívne to pôsobí. Práve preto je neustály entuziazmus a voľa bojovať zo strany britských požiarnikov skutočne obdivuhodná! U nás sa to ale nemusí opakovať.

Nezabúdajme o čo ide. Načo sa s vládou handrkovať? O čom? Že sa nezruší 25 tratí, ale 20, 10, 1? Že neprepustia 10 000 ľudí, ale 1 000, 500 či čo i len jedného? Že sa chystá plán náhrady vlakov autobusmi? Všetko bludy! A práve tieto kecy môžu mať veľkú váhu pri rozhodovaní. A to ani nie tak radových zamestnancov ako Centrálneho štrajkového výboru, ktorý je mimo kontroly zdola a spolieha sa len na dôveru. Je to síce pekné a dôvera musí byť, ale dôvera bez kontrolných mechanizmov môže byť v odboroch zrádna. Kiež by som sa mýlil…

A čo sa týka požiarnikov, hold im musíme vzdať aj za ich zodpovednosť nezostať mimo svetového diania. Ako vidieť na fotke, svoje požiadavky spojili s protestom proti chystanej vojne v Iraku. Vojne, ktorá nie je v našom mene, vojne o ropu, vojne ako riešení americkej hospodárskej krízy, vojne, ktorú tak ospevujú aj naši politici. Ako sme písali v našom ŽB špeciáli 1, na snahe o prekazenie vojnových plánov sa podieľajú aj britskí železničiari, ktorí začiatkom januára odmietli prepraviť nákladné vlaky s vojenskou muníciou určenou pre potreby vojny proti Iraku.

Britskí požiarnici sú určite inšpiráciou. Na jednej strane vzorom, na strane druhej varovaním pred taktikou rokovacích stolov. Čo si z ich príkladu vezmeme my?

Mimochodom, hádaj čo sa uskutoční 1. 2. 2003? Správne, ďalší štrajk požiarnikov. Ty teda majú nervy :)

mt

„Vojnu nepotrebujeme, požiarnu službu áno“, hovorí piket požiarnikov.

Boli sme tam

29. 1. 2003 sa náš hlas solidarity podarilo dostať do vyše 10 miest Slovenska - prvé číslo špeciálu ŽB bolo šírené medzi železničiarmi v Bratislave, Trnave, Trenčíne, Piešťanoch, Novom Meste nad Váhom, Žiline, Banskej Bystrici, Košiciach, Prešove, Vranove nad Topľou, Humennom a Trebišove. Na jednom liste formátu A3 sme podrobnejšie rozobrali súvislosti dnešného stavu na železniciach, svojsky odpovedali kritikom štrajku, informovali o štrajkoch železničiarov vo svete a priblížili náš postoj k sociálnej a politickej pozícii, v ktorej sa nachádzame. Dúfame, že druhým špeciálom, ktorý sme pripravili behom 2 dní, sa náš hlas solidarity dostane ešte ďalej.

Vyzeralo to všelijako, niekde komicky, niekde zúfalo hanblivo, inde zas úplne v pohode. Je až k neviere, aké je niekedy ťažké nadviazať jednoduchý kontakt. Šťasti je to tým, že mnohí z nás nemajú skúsenosť s podobnou aktivitou (nakoniec, kto má?) a človek nikdy nevie či bude privítaný úsmevom alebo fackou. Zvláštne, ale žiaľ, na Slovensku je to tak. Na niektorých pracoviskách naši kamaráti, ktorí nám pomáhali, zostali smutne prekvapení. Nečudujem sa, je dosť hlúpe ísť prejaviť svoju podporu a zároveň sa cítiť ako jehovista. Skúsme ale všetci zabudnúť na predsudky a obavy. Konieckoncov, je to skúsenosť, ktorá navyše mnohým z nás dala väčšiu odvahu. Ďakujeme železničiarom za zväčša veľmi príjemné a vrelé prijatie. Nech je viac práve takýchto.

mt

Na záver ešte ponúkame železničiarom, ktorým sa ŽB špeciál páčil (a že ich bolo dosť :-)), obsah predchádzajúcich vydaní:
ŽERME BOHATÝCH 1 - 2001, A3, 4 strany. Informačná Guerilla – Anarchistická tlačová agentúra, Svedectvo z protestov v Janove, O prípade zadržaných Slovákov po protestoch proti G8, Sarkasticky o polícii… ŽERME BOHATÝCH 2 - 2001, A3, 8 strán. Čo všetko sa stalo 11. 9., Sociálnu spravodlivosť, nie sociálny zmier, Ľudová rozprávka o politike, Predpoveď počasia – veľa zbytočného kriku, Treba (kričať?) zrozumiteľnejšie, Najprv do nás kopú, potom na nás pľujú, Keď sa my naserieme, oni sa z toho poserú, West extra dávka trochu inak, Rozhovor s kapelou Chumbawamba, Manifest Priamej Akcie… ŽERME BOHATÝCH 3 - 2002, A3, 4 strany. Prvý máj - čas na zmenu, Neonacisti z Nového Slobodného Slovenska, Argentína - kríza a odpor, Učitelia ako ovce, Ešte sa stretneme, ty debil, Ó bože, oni to opäť dokázali, FC St. Pauli, Z aktivít sekcií MAP… ŽERME BOHATÝCH 4 - 2002, A3, 6 stran. Sme na jednej lodi a veríme vo vlastné sily, Poľský hospodársky zázrak v ruinách, Ombudsman "radí", Prečo nevolíme vodcov, Chudobným bral, bohatým dával, Zákaz odborov, stres, nízke mzdy - McDonald´s je skrátka fajn, Mladí, neskúsení... a odvážni!, Zrazení k zemi a vinní, V EÚ či mimo - kapitalizmus nekončí, Talianski radoví odborári v generálnom štrajku, Jeden deň 24 ročného starca, Keď fízel bije fízla, Nie podpore fašistov, Začína to nevinne, Výňatok z Manifestu Antifašistickej Akcie Bratislava, Správa o prednáške PA v Trnave, Informácie o Červeno-Čiernej Distribúcii a Čiernom Kríži.

Noviny ŽERME BOHATÝCH vydáva Priama Akcia – členská sekcia Medzinárodnej Asociácie Pracujúcich. Noviny sú vydávané na vlastné náklady s cieľom agitovať za oprávnené požiadavky pracujúcich proti svojvôli zamestnávateľov a politikov! Radi uverejníme príspevky o problémoch a bojoch na pracoviskách. Redakcia si vyhradzuje právo krátiť texty. V prípade záujmu o informácie o našej činnosti, ďalšie publikácie či o objednávku ŽERME BOHATÝCH domov, nás kontaktuj **na niektorej z týchto adries:**
Priama Akcia, PO Box 16, 840 08 Bratislava 48, najlepšie však cez e-mail: priamaakcia@ziplip.com (Bratislava) alebo pa_vychod@yahoo.com (Východné Slovensko)